

Kongeriget der fejrer jul i august

Kongeskibet under kommando af jagtkaptajnen.

*Dette er beretningen
om en sælsom færd
over sø og land til
et kongerige med
stolte traditioner*

Her kan man se el-skoven for træer. Der er kun det ene. I baggrunden en hvid bræmme af svaner.

»Vi ser frem til, at De vil have glæde af besøget i vort højt elskede kongerige, hvor løverne løver ved strand«, lød en højtidelig erklæring, underskrevet af generalpostdirektøren for kongeriget Elleore, Ole Silau Aneskiold-Damsøe.

Man er heldig, når man har gode forbindelser til de højeste kredse. Mine forbindelser var to frimærkefanatikere, der også samler på Elleore-frimærker, og som ved at udvise passende respekt og bevågenhed for kongeriget havde sikret os audiens en dag i august.

Allerunderdanigst fik jeg lov til at udgøre bagtrop af følget og havde i kongelig stil købt en hat, en tropehjelme, for passende at komme i selskab med eventuelle strandløver.

Løvejagten

Turistbrochurer viste sig umulige at opdrive, så der måtte søges andre veje for at sætte sig ind i dette det mindste af alle kongerigers særpræg, seværdigheder og kulturmønstre.

Danmarkskortet var behjælpeligt ved at lade en knappenålstor prik i Roskilde fjord markere som Elleore. Dansk films store, gamle mand, grundlæggeren af Nordisk Film, Ole Olsen, bidrog med kapitlet »Løverne« i sin erindringsbog med indsigt i det der med løverne, der i 1907 fik dele af verdenspressen til udse Elleore som brændpunkt.

Da det især dengang var uoverskueligt at komme på en rigtig løvejagt, ville Olsen filme sin egen udgave, købte til hovedrollerne to løver i Hagenbeck Zoo, Hamburg, og belejrede øklatten Elleore, hvor der for et afrikansk syns skyld blev anbragt kunstige palmer.

Løverne blev skudt og afstedkom et brag i det ganske land med den mægtige minister Alberti på krigsstien i Rigsdagen, inden han som storbedrager gik ned med flaget.

Altså løber der ikke efterkommere af Elleoreløverne ved strand eller mellem frodig vækst af løvetand. Nu behøves øen en kort sommerperiode af elleorerere, der har deres ambassade i det danske hovedstadsområde.

Øen blev i 1944 købt af en kreds af gymnasielærere i utilfredshed med sædernes forfald i det gamle kongerige Danmark. Elleore blev Danmarks første ølejr og hører fortsat nidkært om sine traditioner.

Med kongeskibet

Turiststrøm søges undgået, hvad man forstår, når der fra den sjællandske havn Veddelev skues over mod riget, der ikke er meget større end Rådhuspladsen i Århus.

Markant i landskabet er storteltet, rådhuset, det rødhvide flag med elkorset på skrå og el-skoven, som er let at se for bare træer. Der er nemlig kun et.

I Veddelev blev vi standsmæssigt hentet af kongeskibet, en bedaget, fhv. redningsbåd udstyret med årer og hjælpemotor under kommando af jagtkaptajnen. Vuggende og festligt skumsprøjtet blev vi behørigt bragt til kongerigets hovedstad. Vi kunne straks konstatere, at klimaet er det samme som i Danmark.

Juleaften

Derimod har de en anden tidsregning i Elleore, hvor vi landede juleaftensdag ifølge ellisk kalender.

Desårsag var rådhuset smukt julepyntet, og vedkendende sig båndene til omgivende rige, bl.a. af skattemæssig art, havde køkkenholdet importeret den danske skik med at servere flæsketeg og ris à l'armande. Desværre var dronning Leodora (advokat Janne Asmussen) på officielt ophold i København og ventedes først juledag, så vi undgik at bukke og neje dybt i støvet, eller rettere i det svuppene væg til væg tæppe af naturgræs i den kongelige residens, et formidabelt jernskelet, der

venter på sit teltede omslag.

Men, som en af de dansk-talende på øen sagde, kendte man jo til kejsere uden klæder, så hvorfor ikke have en dronning uden tøj på teltet.

Som i andre riger kæmpes der med underskud på betalingsbalancen. Meget af rigets valuta fra egen rigsbank må veksles fra Elleore's Leo d'or til danske kroner og går til indkøb af danske drikke- og madvarer, telte og - især i år - regntøj.

Skat er ensbetydende med kontingent til Elleoresamfundet og postvæsenets eftertragtede frimærker er så godt som eneste indtægtskilder.

Traditioner

Men landets lidenhed og mangel på ressourcer anfægter ikke det stolte folk, der er rigt på humor. Det synger nationalsangen, canto national, på et sprog noget nær latin, og for at være accepteret, skal man også kunne den bagfra.

På stedlige universitet er de helt vilde med gå til eksamen og forsvare doktor-disputatser. De holder sig i form til den årlige ellympiade på stadion ved at dyste i sidespring, afhopning og 40 m baglæns vandgang.

De har bl.a. som samlingssted en landskabelig bule, kaldet Kødhjerget, hvorfra de med slet dulgt ringeagt kan se, hvordan det omgivende Danmark har set sig nødt til prale med bygningsværker som en Roskilde domkirke og et Risø.

Et lille hus

Som det eneste bestandige velfærdssamfundsbetonede værn der om lokumet, øens eneste bygningsværk af træ. Her kan den, der vitterligt er på spannen, blandt så meget andet repetere den ophængte lokumslitteratur drejende sig om mønstret til lanciers.

Normalt ved Elleores juletid trænes der i dansen i radiostudiet, som også er i rådhuset, men i år har lokale regnforhold gjort stedet til Gyngemosen, hvor gummistøvlerne bliver hængende, når man træder dansen. Nå, der er god tid til at træne til hofballet, som af væsentlige grunde henlægges til nærmeste ø, Sjælland, hvor der er bone-de gulve.

Til hofballet kræves uniformsprag og krinolinekjoler også i den grad, at elleorerne vælger selv at kreere dragterne. Vores dronning Margrethe ville, ifølge velinformerede Elleore-kilder, blive grøn af misundelse, hvis hun så, hvordan elleorehoffet kan rulle sig ud.

Svaneøen

En af de praktiske årsager til, at dronning Leodora må holde ballet i sin danske ambassade, er, at løveøen Elleore sammen med Danmark er positivt med i bestræbelser på at bevare Roskilde fjord som et pragtfuldt område ikke bare for mennesker.

Elleore er også vilde svaners rede. Elleorerne af menneskerace accepterer, at de kun må nyde deres kongerige nogle få sommeruger og ellers overlade riget til fuglenes belejring. Den juleaftensdag, vi lod os varme ved de røde julelys i rådhuset, talte kongerigets indbyggere ca. 50 muntre mennesker plus en løvestor, men meget fredelig hund.

Svaner havde i hundredtal anbragt sig som en hvid, duvende bræmme, som en flydende grænse, om øriget. Nu er øen igen i næsten et år udelukkende på fuglenes parti. Men vi nåede at sige glædelig jul til de feststemte elleorer og så røgen fra bålpladsen, hvor flæsketegen havde grillplads, inden vi til fuldt honnør udtrykte Vor Gunst Som Tilforn til afsked ved Elleores honnørkaj.